

DE GEBODEN

Eerste gebod van God (vervolg): Boven al bemln één God.

1. Men zondigt tegen het eerste gebod: 1° door afgoderij; 2° door goddeloosheid; 3° door bijgeloovigheid.

2. Men zondigt door *afgoderij* met goddelijke eer aan schepselen te geven.

3. Men zondigt door *goddeloosheid*: 1° als men heilige zaken onteert; 2° als men den spot drijft met den godsdienst en zijne dienaars; 3° als men gewoonlijk zijn godsdienstige plichten verzuimt.

4. Heilige zaken onteeren is een zware zonde, heiligschennis genoemd. De heiligschennis is drieërlei: 1° van personen, 2° van plaatsen, 3° van dingen.

5. Men maakt zich schuldig aan heiligschennis op *personen*, als men, met een boos inzicht, aan God toegeheiligde personen mishandelt.

6. Men maakt zich schuldig aan heiligschennis op *plaatsen*, als men een aan God toegeheiligde plaats onteert.

7. Men maakt zich schuldig aan heiligschennis op *dingen*, als men een aan God toegeheiligde zaak onteert; bijvoorbeeld: de Sacramenten, de gewijde vaten, de h. Schrift, de Reliquieën en de beelden der heiligen.

8. Men zondigt door *bijgeloovigheid*, als men, om iets te weten of te bewerken, woorden, zaken of teekenen gebruikt, die tot dat einde geene kracht hebben, noch uit hun eigene natuur, noch van God, noch uit instelling der h. Kerk.

9. De bijzonderste bijgeloovigheden zijn: de tooverij, de beheksing en de beschouwing der teekenen.

10. De *tooverij* is door de hulp des duivels iets wonderbaars uitwerken.

11. De *beheksing* is door de macht des duivels de menschen of de dieren benadeelen.

12. De *beschouwing der teekenen* is bijgeloovigheid, als men uit onverschillige zaken een voorteken opmaakt van een toekomend goed of kwaad. Bijvoorbeeld, het is ongeloovigheid te denken dat er gelukkige of ongelukkige dagen zijn, dat, als er der tien aan tafel zitten, een van hen weldra sterven zal.

13. Men zondigt door bijgeloovigheid: 1° als men de kaart doet leggen; 2° als men laat waarzeggen; 3° als men de wichelaars raadpleegt.

14. Doch het gebruik van wijwater en andere gewijde zaken is geen bijgeloovigheid, want deze dingen verkrijgen een bijzondere kracht door het gebed, dat, volgens de instelling der h. Kerk, daarover gesproken is.

15. Op de volgende plaats van het Evangelie zien wij Jezus de verkoopers uit den tempel verdrijven, omdat zij een heilige plaats onteerden:

¹³Het Paasch-feest der Joden was nabij, en Jezus ging naar Jerusalem. ¹⁴En hij vond in den tempel diegenen die ossen en schapen en duiven verkochten, en de wisselaars daar zittende. ¹⁵En toen hij uit koorde eene soort van zweep gemaakt had, dreef hij allen uit den tempel, ook de schapen en de ossen; en het geld der wisselaars stortte hij uit en de tafels wierp hij omver. ¹⁶En hij zeide tot hen, die de duiven verkochten: neemt die dingen weg van hier, en maakt het huis mijns Vaders niet tot een verkoophuis! ¹⁷Zijne leerlingen nu herinnerden zich dat er geschreven staat: De ijver voor uw huis heeft mij verteerd. (*Joan. II*).

Uitleg der plaat.

16. Deze plaat stelt de Israëlieten voor in de woestijn het gouden kalf aanbiddende. Tervijl Mozes zich met God op den berg Sinaï onderhield, verveelden zich de Israëlieten omdat hij niet terugkwam, en smeekten den hooge priester Aaron hun een gouden kalf te maken om het te aanbidden. Aaron vervulde hunnen wensch; zij knielden voor den afgod neder, en vereerden hem door gebeden en dansen. Mozes kwam intuschen van den berg af de twee tafelen der Wet dragende. Vol van verontwaardiging bij het zien der afgoderij des volks, wierp hij haar ter aarde, en verbrijzelde haar.

17. *Onder, links*, zien wij Heliodorus, oppergeneraal der legers van Seleucus, koning van Syrië, den schat willende rooven welken de tempel van Jerusalem bevatte. Toen hij die heiligschennis ging bedrijven, zag hij een vreezelijken man te paard die op hem toesprong en hem vertrapte. Ter zelfder tijd kwamen twee jonge lieden, rijkelijk uitgedost, zich voor hem plaatsen en begonnen hem schrikkelijk te geeselen. Heliodorus werd dan in de diepste duisternis gedompeld, en viel in ommacht.

18. Saül, de waarzegster van Endor te rade gaande, maakte zich schuldig aan bijgeloovigheid. *Onder, rechts*, ziet men dien koning, achter hem staat de waarzegster, dewelke hij bidt hem den profeet Samuel te doen verschijnen reeds eenigen tijd overleden. Voor Saül is Samuel die, door een bijzondere toelating Gods, zich aan hem vertoonde en hem aankondigde dat hij des anderen daags in eenen veldslag tegen de Philistijnen zou sneuvelen.

19. God alleen, wien niets onbekendis, kan de geheimen der toekomst ontsluieren, het is hem deswege groote oneer aandoen, zijn gezworenen vijand, den duivel, die slechts een schepsel is, daarover te raadplegen.